

17705/

புதி. பிளாக்
பல உயர்திகனின்
மந்திர உலகாறு

LB
NIG.
17705/

பிஸ்மில்லாஹி
 நீஹுன் அஹ்மரென்னும் பேதி, பிளேக்
 பலனியாதிகளின்

மந்திரவரலாகும். அதன்
 மந்திரமும்.

இவை
 முக்கரை.

செய்யிது முகம்மது லெப்பை ஆலிம் ஹாஜிசாகிபு
 என் ஹர்

மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம்சாகிபவர்களால்
 இயற்றப்பட்டன.
 மேலப்பாளையம்

ந. மு. அபுபக்கர் தரகனார் அவர்களால்

திருநெல்வேலி
 தூரல் இஸ்லாம் பிரஸில்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

2-வது
 ஹிஜரி 1334.

பதிப்பு
 1916-ம் ஆண்டு.

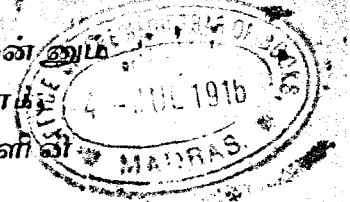
59

பிஸ்டில்லாவி

நிறுன் அஹ்மதென்னும்

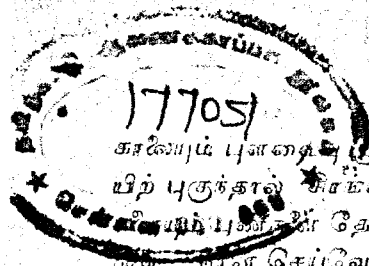
பேதி, பிளேம்

பலவி யா திக ளினி

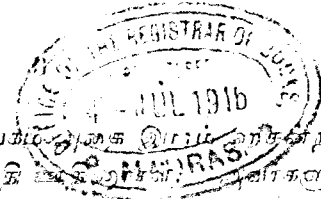

மந்திர வரலாறு.

நிறுன் அஹ்மதென்பதற்குப் பொருள் சிவந்த
காற்றென்பதாம். அதன் காரணமாவது ஆலமடங்க
லுக்குஞ் சக்கிரவர்த்தியாய்ச் சமானமிழந்த நபிசுலையு
மா னலைகெஸ்ஸலா மவர்க்கிடத்தில் ஒரு மனு ரூபமாய்
நெருப்பா லிலங்கிய மேனியுடைய ஓர் பிரமாண்டமா
னவர் வெளியானார். அவரை நபியுல்லா பார்த்துத்திகெ
கட்டு நீ யாரென்றுகேட்க நன்றான் நிறுன் அஹ்
மதென்று சொன்னார். இன்னுஞ் சகல வியாதிக்களுக்
கும் முசிபத்துகளுக்கு மதிகாரி நன்றான். அல்லாகு
சபுகானவகுத்த ஆலா துன்யாவில் ஒருவரை வேதனை
செய்யும்படி நாடினால் என்னை அவர் மீது அனுப்பு
வான். நான் அவருடைய முனையிற் புகுந்தால் அவ
ருடைய புத்தியைபோக்கிப் பைத்தியங் கொள்ளும்படி
யாக்குவேன். அவர் நெஞ்சில் புகுந்தால் இருமலை
யுங் காசத்தையு முண்டாக்குவேன். அவர் கல்பிற்புகுந்
தாற் கொனைத்தனத்தை யுண்டாக்குவேன். அவர்
தொடையிற் புகுந்தால் வாயுவை யுண்டாக்குவேன்.
அவர் காலிற் புகுந்தால் நரம்புச்சிலந்தியையும் பெருங்

காவையும் புளையடி முண்டாக்குவேன். அவர் தொல்
யிற் புருந்தால் சீரங்கையுள், சொரியையுள், சிலந்தி
புளையடி முண்டாக்குவேன். இவ்வா
ருக நான் செய்வேனென்று பாதாதிசேசம் கேசா
திபாத முதல் உண்டாகும் விபாதிசேசமெவ்வாற
யும் உரைத்துக்காட்டினார். அதைக்கேட்ட நபிகளையு
மா னைகெல்லா மவர்கள் தங்கள் பணிவிடைக்கார
ரைப்பார்த்து இவரைச் சுட்டுப்போடுங்கென்று கட
டனைசெய்தார்கள் அப்போது அவர் கையே! என்னைச்
சுடச்சுத்திபெறமாட்டார்கள். ஏனென்றால் எ ன னு
வாணாகக் கியாம பரிபந்தம் நிலமாக்கப்பட்டிருப்பதா
வென்று சொல்லிவிட்டு ஒருவருக்குத்தெரிமால் மறைந்
துவிட்டார். பின்னர் மஹா நாயகம் கபி முகம்மது
சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களது காலத்தில்
இமாம் ஹசன் ஸலல்லாகு அங்கு அவர்களுக்கு குந்
துங் குடைச்சலும் விளாந்தட்டு கோழர் பலவிதமோம்
பலமுமாக வந்து தொட்டதால் அவர்கள் கையிலு
விடம் முறைபிட்டார்கள் அவர் அதை ஜிபூரில் அலை
கெல்லாமவர்களிடஞ்சொல்ல, அவர்கள் முஹம்மதே!
உமது அருமைப்போனார் ஹசன் ஸலல்லாகு அங்கு
அவர்களுக்கு நிறைவன் அஹமதென்னுள் காறறுத்
தொட்டிருக்கிறதென்றார்கள் உடனே நபியுல்லா அவர்
கள் ஜிபூரில் அலைகெல்லாமவர்களிடம் இதற்கு மருந்
துண்டாவென்று கேட்க; அவர்கள் மறைந்து சற்று
கோஞ்சென்றபின் மீண்டுவிந்து அல்லாருவத்த ஆலா
உமக்குச்சலாஞ்சொன்னென்று சொல்லி அவ்வியா
தியைரிக்க மருந்தாவது இந்த ஹஜ்ஜை ஒதுகிறது
கானென்று கீழ்வருந் துஆவைப் படித்துக் காட்டினார்

கள் உடனே நபிகளுக்கும் அஹமத இமாம் ஹசன் ஸல
யல்லாகு அங்கு மீது ஒதுகிறதென்று அவர்களுக்கு
சுமடைந்தார்கள்

அந்தத் துஆவானது அறப்புப்பாஷையால் எவ்வி
டத்தும் பிரசங்கமாய் பாவரிடத்துங் காவாப்படுகின்
றது அதை ஒதுகுதும் அதைக்கொண்டு ஒதுப்பார்த்தா
லும் கோய், கொம்பலம், பெய் பிரசா, கட்டுப்பந்து,
கடினிலும், வஞ்சனை, குனியம், கன்னேறு, நாவேறு,
தலைவலி, காய்ச்சல், களை, இருமல், இளைப்பு, தளர்ச்சி
முதலிய சங்கடமடங்கலு மகல்லதாய்க் காணப்பட்டு
வருகின்றன. இதை வாசிலாக்கி அதன் ஹா சிய த்
தை ஹாகிலாக்கிக் கொண்டவர்களிற் சிலர் அந்தத்
துஆவினிலுள்ள மக்குதை எடுத்துத் துமிர்ப்பாஷையில்
உபாயாக அகவற்போதுண்டாக்குப்படி. கீழ்க்கணையில்
வாசஞ்செய்யுஞ் செப்பிது முஹர்மதுல் காதிரியில்
காஹிரியிப்பி யென்ற என்னிடத்தில் அந்தாட்டத்தை
யுன்னிச் சில பாயிதாக்களைக் கொடுக்கும், சொற்களைச்
சேர்த்துச்சொல்ல, அதைதரும் பான் சேர்த்து பூர்த்தி
பண்ணிக் கொடுத்தேன் அதைக் கொண்டு அவர்கள்
அமல் நடத்தி வந்ததில் கணக்கற்ற பிரயோசனத்தைக்
கண்டார்கள். அந்த மந்திரபாஷை கிலோன் மலபார்
முதலியதேசங்களிற் பார்த்திருப்பதாற் பல்பல பிரதிக
ளாக காணப்படுகின்றன. அவைகள் யாவும் ஒரே
மாதிரியாக இருக்கவேண்டிமென்ற ஆசையால் அதை
மும் அதன் பிரயோசனம் நடத்தற்குள்ள பங்குகளை
யுஞ்சொற்பமாக கூறுகிறேன். அதாவது ஞாயிற்றுக்
கிழமைபிற்புறகு தொழுது அடிவந்து முடிந்தவுடன்
எப்பேச்சும் பேசாமற்குலாவை முன்னோக்கிச்சொந்த

இருப்பாகவிருந்துபாத்திறாஇக்லாக, பலிக்லாக, ஆயத்
சூரிசி, யாசி எனவைகளையொவ்வொரு விருத்த மோதிப்
பின்னர்ச் சலவாத்தை பத்துத்தாமோதி இந்த
மந்திரத்தைக் கடைசி வரையுமேழுதாம் ஒதி முடிக்க
வேண்டியது. இவ்விதமேழுநாள் வாசில் பண்ணவும்.
இந்த ஏழுநாக்களிலும் மாமிசந்தின்னுதிருக்கவேண்டும்
அதிசிக்கோம் குணம் செய்யும் ஜவாஹிற்றுல் கமசா
பொன்ற கிதாபுகனிஞ்ஞஸ்மாத சுவாத்துவாசில் செய்வ
தற்கு இதை ஷறுத்தாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹி

ம ந்திரம்.

நானிலத்தி லெழுந்து நாலுபெற வந்தமனு
யோனியைந்துந் தோற்ற மேழிணையும்
நூனிலேயும் காபிலேயும் நுண்ணிபமா யுண்டாக்குஞ்
சூனின் பொருளாய சுத்தனவன்
லாத்த அப்பன்மந்தபத்தில் ஸாஸைஅ இக்லாக
தாத்துல் பஹ்லாத தானவ னானவன்
காதினாய்க் கைபுமாய்க் கால மடங்கலுமாய்ப்
பாத்த விடமெல்லாம் பராபரனாய்
அவ்வல் பாத்தினவனா மாகிந்லாஹிருமவனாய்
முவுலக மானதினா முலமு மாய்
அஹ்தென்ற நாமதி லபாயமா மீமதுவைச்
சுகம் பெற்றவெ செய்யுகின்ற சூட்சியினை
யுண்டாக்குஞ் சிவசெந்து ஒன்றாகிலும் நம்சைக்
கண்டா லொருநிற்குங் கருதாம லெண்ணுவே
நீயழித்து மேக கிராமயமாயுன் றன்னையே
முன் னினுத்திச் செய் தவிழ்தம்
இன்ன லில்லாஹியெனச் செப்பினே நெங்களுக்கு
மன்னு பிணிகளை நீமாற்றி யருள்
யாசாபி யாசாபி யென்றே யியம்புகின்றேன்
இலேசாக்கு நோய்களை நீ இலேசாக்கு
வாதபித்த சிலைப்பனத்தின் வகையால் வருரோகம்
காதவழி போம்படியாய்க் கற்பனை செய்தீதகல
ஆதியே யெவ்வுயிர்க்கு மாண்டவாறகுமானே
பேதியெனுந் தாவுனைப் சேதலிக்கும் வபாதனையே
நூராக்குபத் பஹ்லா நுன்பந் தொடராமல்
நோராக்கு புத்தினைத் தெற்றாமல்
அருளாள நின்னருளே அஹ்மதமுஸ்ஸலாமாவே

மருள் கோட்டியெனு டியசுந் பாற்றியருள்
 பித்தப் பைத்தியமும் பித்திதொட்ட பேதலிப்புஞ்
 சித்தத் தழற்றிதலுஞ் செய்குணமும் வஞ்சகத்தார்
 வஞ்சகன் குணமும் மருந்திடு பெருமாய்கை
 மின்ஷற்றி ஹாசிதுடன் மின் ஆயின்
 கண்ணேறு நாவேறு கருநாவு சலிக்குற்ற
 மெண்ணரிதாய்க் குறியுரைக்கு மெதிராளர் சண்டாளர்
 சத்துருக்கள் சகலரையுஞ் சைந்தான் குபாடரையு
 மித்திரப்பேதக் தொழினார் மிகப்பொல்லார்
 லாலிமெனும் பேரெடுத்த ராஜாக்கள் சங்கடமும்
 ஆலிமூல் கைபினி அப்பித்கா
 இப்பிதெனும் ஜின்னின் மனவயடங்கலையு
 கிப்பித்து லஹ்மரென்னும் றிம்மத்தால்
 மாதாபிதாவிலேயு மாகிருபை செய்பவனே
 யாறல் ஜலாலி வல்விச்சுறும் யாறப்பு
 லுலிமார்க்களின் சினங்க னொருபோது மடராமல்
 அலியே நீ தற்காப்பாய் அல்லாவே
 பார்த்தன்தேள் பல்வே ளிஷமற்றும் பலவிஷமும்
 காந்தலெரியுள் ளரிச்சை சடிவிடமும்
 லறட்சிகொளும் பித்தஞ் சையானுய்ப் புலிகடுவாய்ச்
 சொச்சமுள்ள துட்டபிருகங்கள் சகலதையும்
 அச்சமறவே நீக்கியண்டாமற் காத்தருள்வாய்
 நிச்சயமேசொன்னேன் நிச்சயமே
 நீ ஹன் அஹ்மரென்னுஞ் செங்காற்றைத் தேகமதில்
 ஏகாமல்துட்டியரு னெங்கள் குதாய்
 வெண்குட்டங் கருங்குட்டமேக வெட்டைப்பிளப்புங்
 கண்கொண்கொணுமற் கடத்தியருள்
 ஈகாயிரும விளைப்புவிக்கம் பெருங்கால்
 பெருவயிறு விக்கலையுஞ் சீக்கிரமாற்றியருள்
 விம்மல்பொருமல் களிச்சல் காச்சல் தும்மல்

சென்மத்திலுங் காணுதிருக்கச் செய்வாய்
 நானுஅல்பு நானூற்றி நார்ப்பகிற நான்காய்
 நாலாலுரைக்கின்ற நோய்களெல்லா நூற்றுவிக்க
 லாலாதாவா அசிவா லாஅலுயில்லா அந்
 வலாதுன்னையன்றி யேலாது
 பரிகாரியென்பதிலும் பரிகார மென்பதுவுஞ்
 சரியாகநோக்கிலேயே யுனைத்தவர்
 யாஹப்பி பாகப்பும் யாஹாபி லுஹ்பல்னா
 லாஹெல வோதினைன் யாகாபி
 புதுக்கானின் மந்திரத்தைப் பூரணமாய்ச் சொல்லுந்
 றுருக்காலு மிடைபு ரெண்டாதே [நேன்
 இஸ்முல்லைமதை யிதிலடைக்கி போதினதால்
 துஸ்மனைபிவிடம் விட்டுத் தூராக்கு
 கோமான் நகுமான் கோட்டை புகுத்தேன்மறைத்தேன்
 ஹாமான் குலங்களைல்லாங் கலைத்தனவே
 மாந்திரஞ் சாத்திர மு மாகுளிகை குரணமும்
 காத்திர மாஞ்சலவாதிகைக் கடந்திடுமோ
 யாறப்பிசல்லி அலியா சினவல்லா
 சாலு சகமி வராத்
 அஹ்மதரு மன்சிபா அலியா வனைவர்களும்
 அஹ்மதின் சேயருளு மகவலுக்கு
 நாகாகச் சாபமிட்டே னுருபித்தேன் பப்பல்கா
 யாகயாறகுமான் யாஅல்லாரு
 குத்புல்லகுதா பெங்கள் குருவா முகியித்தினால்
 சத்பொன்றும்வாராமற் காத்தருள்வாய்
 நூற்றறுபத்தாறாய் நவலுமெனதிஸ்மில்
 நூற்றை நூற்றேயுனது துட்பமதை
 சாற்றவே யெப்போதுஞ் சறுகாமலன்பாசில்
 நீற்றவே பற்பமதாய் நீ துணையே.
 முற்றிற்று

பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றஹீம்

மகிமைவாய்ந்த மாதிஹுஸ்ஸிபுத்தைன் அல்
ஆலிமுல் அருஸ் அவர்கள் தவத்தினராய் வந்துதித்தி
லங்கிய அல் ஆரிபுற்பாணி வுல்ஹைக்கறுஸ் சமதா
னி ஸாஹிபுல் இஸாராதித்தககாவுல் இபாராத்திர் ரகீ
காசெய்யது அப்த்துல்காதிருல் கிர்க்கரி றலியல்லா
ஹு அன்ஹு அவர்கள் பேரில் அவர்களுடைய மா
ணாக்கரில் ஒருவனாகிய மேலப்பாணாயம் சுருங்குளம்
கு அலிலாகுமதார் என்பவர்கள் இயற்றியதை ஷெ-
யூர் ந. மு. அபுபக்கர் தாகுர் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்
பட்டது.

கானல்லாகு லேகு நவல்லாஹவ அகற்றலேஹுகு
டிமுசாஹத்தி மௌலாஹ்,

வெண்பா

சிச்சொருப மாயெருந்த செய்ந்து முஹம்மத
ரின் கச்சொருபபுபக்கரின் ஹுஸைன் பொச்சொருப
மச்சொருப செய்ந்து அப்த்துல்காதிருலியை துதி
க்க சொற்சொருபரிவேதுணை.

வல்லானின்நாம வருசைபாகத்தினுல்
நல்லானின் ஹம்ந்தை காணோதிபுகலஹுறேன்
செல்லசலவாத்தோதி சிப்பெருமனென்குருவை
அல்லறையெப்பொழுதும் அஞ்சிப்புகழ்வேணை. (1)

ஆதியில் அஹதியத்தாய் அடங்காப்பெரும்பொருளாய்
ஓதிஉணவாக உன்மயாப்பேதத்திற்கு
ச்சாதிஹுருபொன்பதோடு சார்ந்தபிருபத்துங்கடி
வேதிபாய்வந்துதித்த வேந்தர் அப்த்துல்காதிருவே. 2

9

ஒவெண்டவோசை ஒந்க ஆவெண்டவோ
ஊவெண்டமைந்து உருவாய்துலங்கினின்று
ஆவெண்டசத்தி ஐக்கியமாய் ஸஷுடனே
யாவாய்பிலங்கினிர்க்கும் இராஜர் அப்த்துல்காதிருவே.

அலிபது அரிவாகி அனைத்தும் அஸ்கமாவாய்
வலியாக எவ்வஸ்துவும் வளர்த்து நீ காவல்செய்து
ஜலியான அல்லாஹு சரியின்லான்காமிலாய்
அலிபு நிலையரிந்த அன்னல் அப்த்துல்காதிருவே. (4)

லாமலிபு கல்பாகி லாயில்லா தன்னுகி
காம்புருபுகுள்ளே கரிந்து முன்றுறுக்குத்தாகி
வாம்புலுத்தாருஹுல்லா வடினுத்தா நபுல்லா
தாம்புலுத்தா குதுசானதாஹிர் அப்த்துல்காதிருவே. (5)

ருஹுர்ருஹாஹி ருஹுமுஹுத்தெரும்பி
வாகாய்வளர்ந்தோங்கி வையமெல்லாம் பூறணித்து
பாகாய்அதின் கனியை பருவமாய்த்தான்கொடுக்க
யேககிகலிரமே எங்கள் அப்த்துல்காதிருவே. (6)

மும்மண்டலம்தானாய் முட்டினிண்ட ருஹாகி
தம்மில்தனியோன்தனி அருக சௌதாகி
ஜம்மினில் ஜம்மாகி சர்வமும் தன்வஜுதாகி
லம்மாகி கின்றசிறுநீர் செய்ந்து அப்த்துல்காதிருவே. 7

வொங்கள் யிசமதனில்லுதிக்கு ஹருபுதனைப்பார்த்தால்
சங்கைஹருபுரண்டோடு சார்ந்தஹருபத்துங்கடி
மங்காகலிமாவின் மருமத்தனக் கொற்றுனிந்த
தங்கள்பேரிட்டலோக்கும் தாஹ அப்த்துல்காதிருவே. 8

அஹதென்றயிசுமுலெக்கம்அ வாய்தங்கநாமத்திற்கு
பஹதுகபுலில்லாமல் பதமாகதான் துலைக்கி
ஜெகத்தில்இன்ஸாஹெளரியே ஜெயித்து அருள்னினாந்து
மகானாகவந்துதித்த மன்னர் அபத்துல்காதிருவே. (9)

பெத்ததலம் லாஹுத்தென்று பேசும்மசுஜிதின்
மெத்தஅருளுடைய முஹம்மதியாமகிரசத்தில்
சாத்தானயில்மை சரியாககற்றுவந்த
முத்திமுதலக்கெங்கள் முரிசுது அபத்துல்காதிருவே

அபியலு அராவதெனும் அரிவிலியிருவகையை
கபியின்செய்து தரணிதனில்தான்பாவசெய்துவைத்து
ஜபுறகயெங்கும் ஜஹ்ருக ஆய்க்கவைத்த
கபிஹநாயகமே காமில் அபத்துல்காதிருவே. (11)

என்னபிஹசெப்தாலும் இறயேதான் பொருத்து
சின்னப்பயலின் சிருக்ககலவைத்திவனை
மின்னத்தாய் வொங்கள் மேலாம்பதத்தைக்கொண்டு
ஜன்னத்துதாத்தருளும் செய்யிது அபத்துல்காதிருவே

வஞ்சகத்தைப்போக்கி வான்பொருளைக்கண்டிற்சி
அஞ்சி அதபுடனே ஆளாக்கிவைத்திவனை
மிஞ்சம்குபிரருத்தே மெய்ஞ்ஞானவொலிவிய்ய
தஞ்சமெனக்காருமில்லைதர்மர் அபத்துல்காதிருவே. (13)

நாய்போல் பொரிகளையான் நாராவிதமாக்காமல்
பேயாய் அலைந்து பேதலியாமல் மனம்
தாயாய்வளர்த்து என்னை தர்பியத்து செய்துவந்தன்
சேயனைச்சிறப்பாக்கும் செய்யிது அபத்துல்காதிருவே

கோசமாய்சிசாகயென்னை கொல்லாமல்தங்களுட
பாசம்வைத்தென்னை பாவிபாகாமல்கார்த்து
வாசமாம்மஹரி பத்தைவருத்தி என் சிந்தைதனில்
ரேசம்வைத்தென்னையாரும் நீதி அபத்துல்காதிருவே.

தர்க்குல் ஆதாத்தான தகுதிமுஜாஹிதத்தை
மருக்காமல் நின்று மனமுருகவைத்திவனை
பருக்காம்பலபிரிவில் பத்தாமல்செத்துமனம்
கருகாக்கும் அல்லாவில் காமில் அபத்துல்காதிருவே.

வாவுசாத்தங்குலமாய் வளங்குமிந்திதகமதை
தாவிபாசைத்தொடுக்கும் தத்துவம் கொன்னித்தாலும்
சாவிபாப்போக்கி ஜமாலே சுஹுதுசெய்ய
ஆவிவொடுங்கு முதல் அருளும் அபத்துல்காதிருவே.

பாரித்தும்பொய்பனவே பநிவாகயென்னுளத்தில்
கார்த்துவளர்த்து கருணைபுரிந்திவனை
சேர்த்துஅசமுசத்தை சோசகத்தான் கொடுக்க
பார்த்துஅருளும்யாபாவில்அபத்துல்காதிருவே (18)

வொன்பாதம் தஞ்சமென வொடிங்கி நின்றபையலுக்கு
தன்னைபொருள்கொடுத்து தர்க்கார்க்க வேலுமய்யா
தொன்பதமும் தர்ப்பதமும் துடராய் அசிபதமும்
முன்பதம் முதலுளும் முதலக்கு அபத்துல்காதிருவே

மனங்குவித்துநின்று மாறுதியாளமதை
குணங்கொண்டு நீர்க்க கொடுப்பாய் நீ என்பினை
தன்னிரம்புமலை தையரைப்பாராமல்
மினமாகாநாவபேனும் அபத்துல்காதிருவே. (20)

பொன்னிலமங்கையாசை போக்கிமறக்கடித்து
கண்ணோடுகல்பால் கவனமுற்றியை
எண்ணும் நீங்காகாள்ச்சி எப்போதும்தானிற்க
ண்ணும்ப ஏங்கள் மவ்லாபத்திலு அபத்துல்காதிரு

முற்றிற்று